

OTKRIVENJE, PETO POGLAVLJE #1

Jeffersonville, Indiana, SAD
11. lipnja 1961. godine

www.messagehub.info

William Marrion Branham
„... u dane glasa...” Otk. 10, 7

Uvod

Kroz izuzetnu službu Williama Branham a Duh Sveti je ispunioproroštva Biblije iz Malahije 4,5-6, Luke 17,30 i Otkrivenja 10,7 i mnoga druga.Ta je služba, koja se proširila diljem svijeta, nastavak Božjeg djelovanja poNjegovom Duhu u ovim posljednjim vremenima. Sveto Pismo govori o potrebidolaska ovakve službe kako bi pripremila ljude za drugi Kristov dolazak.

Naša je molitva da se pisana Riječ Božja upiše u vaša srca dok u molitvi budete čitali ovu poruku.

Iako je uloženo mnogo truda da bi se osigurao neskraćeni transkript i točan prijevod, najbolju predodžbu propovijedi Williama Branham a daju audio zapisi na engleskom jeziku.

Na web stranici www.messagehub.info možete pronaći i besplatno preuzeti te isprintati preko 1.100 propovijedi Williama Branham a na mnogim jezicima u audio i tekstualnom obliku.

Ova se propovijed smije kopirati i dijeliti pod uvjetom da se neizmijenjena kopira u cijelosti, te da se dijeli isključivo besplatno. Za više informacija o izuzetnoj službi Williama Branham a, kao i za besplatne knjige, CD-e, DVD-e i propovijedi i/ili kontakt s vjernicima u Hrvatskoj posjetite internetsku stranicu www.biblijski-krscani.com ili nas kontaktirajte na telefon +385 (0)91 522-9900 ili e-mail biblijski.krscani@gmail.com.

OTKRIVENJE, PETO POGLAVLJE #1

1 Puno ti hvala, brate Neville. Neka te Gospod blagoslovi, moj brate.

Dobro jutro, prijatelji. Zadovoljstvo je ovoga jutra, privilegija ili velika privilegija, rekao bih, ponovno se vratiti ovdje u crkvu i imati ovo vrijeme izdvojeno za naše jutarnje slavljenje i zajedništvo oko Riječi Gospodnje. Vjerujem da je jednom bilo rečeno: „Obradovah se kada nam rekoše: 'Pođimo u Dom Gospodinov.'" Biti ponovno s bratom Nevilleom i mojim dobrim i dragocjenim prijateljima.

2 Pretpostavljam da je pomalo hladno ili pomalo toplo straga. A imamo, mislim, nekoliko lepeza koje možete koristiti svojim rukama ovako. Ako - ako... mi imamo lepeze ako vi imate motor pa samo nastavite njima mahati. Ili smo ih imali hrpu ovdje, mislim da ih još uvijek imaju. Vidim neki koriste pjesmarice ili još što. I to je... jedna stvar zbog koje nastojimo imati službe je da bismo izbjegli ta mjesta koja su - koja su, u budućnosti, vruća. Stoga smo... Iz tog razloga smo ovdje, da bismo izbjegli ta mjesta. I jedino što može to učiniti jest krv našega Gospoda Isusa Krista koja to čini.

3 I bilo mi je jako ugodno čuti dobro izvješće crkve kako napreduje, nastavlja dalje s Gospodom, i kako Bog radi s vama u duhovnim darovima. I zasigurno sam veoma zahvalan Bogu za vaša iskrena srca s kojima On može raditi i vjerujem da će vas On držati točno na sredini tog ravnog i uskog Puta da ne biste skrenuli s Njega ni desno ni lijevo.

4 I želim zahvaliti bratu Colvinu i njegovoj kćeri, vjerujem da su oni bili, koji su bili ovdje gore prije nekoliko trenutaka i otpjevali tu pjesmu "Nema suza u Nebu". To je predivno. Zasigurno to cijenim.

I kako je brat Neville rekao o njemu i meni godinama unatrag, a to mogu reći o bratu Colvinu, znamo jedan drugoga godinama. I čuti ga kako pjeva te stare kršćanske pjesme te odgaja svoju djecu na putu Gospodnjem, moje srce jako ushićuje. Čini me radosnim što znam da Bog još uvijek ima ljude koji Ga ljube te im je stalo do Njega. I zahvalni smo za to.

5 Dakle, otkako sam se vratio, čujem da su mnogi bili kršteni u vjeru i tako smo radosni zbog toga. Vidim straga moga dobrog prijatelja, brata Elmera Gabeharta. Shvaćam da je tek kršten u vjeru i zasigurno sam zahvalan za to. To čini našu cijelu staru lovačku ekipu dolje u Kentuckyju gotovo spremnom, sada će uzeti samo

ograničenje, zar ne?

Sjećam se (I znam da me Rodney sluša u stražnjoj prostoriji, ako je

još straga, a Charlie sjedi ispred mene.) kada smo nekad išli onamo. Svi su dječaci to voljeli: „Pa, to su vjeverice“, ulovili bi ih nešto više ako bi ih uspjeli pronaći. No porazgovarao sam s njima da to nije bilo u redu. Tako da su sada... gotovo je cijela skupina obraćena, pa pretpostavljam da ćemo jednostavno morati prijeći u susjednu regiju te ispraviti njih s one strane. To će biti u redu.

6 Tako se ponekad osvrnem, kao svaki propovjednik, niz put kojim ste hodali, i pitam se o tim - tim stvarima, tome ako - ako ste posijali Sjeme.

Vi... mnogi od vas dobro poznaju Johnnyja Appleseeda u... Americi. Pa, bio je jedan čovjek i u Švedskoj koji je smatran jednim od takvih, sijao je cvijeće. I kažu da iz tog razloga sada imaju toliko lijepog cvijeća u Švedskoj i zato što su sijali sjeme cvijeća svugdje gdje je mogao pronaći komad zemlje u kojem bi sjeme raslo. Volio je cvijeće pa je samo sijao sjeme uokolo. Preminuo je, ali njegovo cvijeće i dalje živi.

A odlasci ostavljaju za nama
otiske stopala u pijesku vremena.
Otiske koje možda netko drugi,
dok plovi neveselim životom,
taj napušteni brat u brodolomu,
vidi, te se ponovno ohrabri.

I to je ono što svi volimo vidjeti, da će nešto što smo učinili navesti druge da- da imaju koristi od onoga što smo učinili.

7 Prije nekoliko dana sjedio sam, razgovarao s mojim odanim, malim prijateljem ovdje u gradu, doktorom medicine, Samom Adairom. I rekao je: „Kako si, Bille?“

I rekao sam: „O, prilično dobro, pretpostavljam, doktore.“ Rekao sam: „A ti?“

I rekao je: „O, mnogo pacijenata.“ Rekao je: „Imao sam petnaest pregleda ovog poslijepodneva.“

Rekao sam: „Pa, to je dobro čim su samo pregledi te se nije otkrilo ništa loše.“ Rekao sam: „Znaš,...“ Počeli smo pričati o vremenu kada smo bili dječaci. I rekao sam: „Pa, doktore, ne znam koliko ću još dugo biti ovdje. Obojica smo u pedesetima.“

I rekao je: „To je istina, Bill.“

I rekao sam: „Ali sve ove godine, sada oko trideset jedna godina službe, držao sam svoje srce pripravnim za taj čas kada On dođe. Tako da nije bitno kada dođe.“

Stoga je rekao: „To je istina.”

Rekao sam: „Najveće zadovoljstvo koje imam je živjeti za druge.”

8 I on je odgovorio: „To je ono što život jest, čini život stvarnim, je kada vi... ne što možete učiniti ili postići za sebe, nego što možete učiniti za druge.”

Razumijete, tada vi uistinu živite. I ako je ovdje netko među nama tko to nikad nije učinio, pokušao živjeti za nekog drugog, pokušajte i samo vidite koliko vam više život nudi kada ne budete živjeli za ono što možete dobiti iz života za sebe, nego ono što možete dati nekome drugome u životu. I vidjet ćete da je to blagoslovljenije nego bogatstva ili išta od... čega se možete dosjetiti. To je ono što možete učiniti za nekoga drugoga da bi bremena života učinili... A život je sam po sebi breme. I to će ga učiniti malo lakšim nekome drugome. Jednostavno niste spoznali radost ako niste jednom pokušali učiniti nešto za nekog drugog.

9 I onda me to navodi na razmišljanje o trideset jednoj godini (bit će uskoro) službe za Gospoda. I pretpostavljam da svaki čovjek razmišlja o tom vremenu kada mora doći do svoje posljednje službe i doći do svog posljednjeg časa te se osvrnuti na pređeni put i vidjeti što je postignuto, vidjeti što se događalo: „Jesam li išta učinio?” A ima... Upravo sam rekao da se računa ono što činite za druge.

Često se pitam što će biti kada dođem do kraja svoga puta, što ne znamo kada će to biti, nitko od nas. Tako sam razmišljao o tome osvrćući se dalje na stazu kojom sam prolazio kroz život te vidio razne uzvisine i trnovita područja i stijene i nepristupačna mjesta i čistine i što sam učinio u takvim razdobljima. Jednog od tih dana sve će se to pokazati u trenutku moga odlaska. I pokazat će se svakome od nas. Svi ćemo mi biti sigurni u to, da će se - da će se pokazati svakome kada dođe to vrijeme.

10 I to me dovodi ili me navodi da kažem nešto što bih radije izbjegao nego rekao. Navodi me da kažem nešto što ja... Razdire moje srca do dna što to govorim, ali što govorim primoran sam reći, shvaćajući da se ovo snima te će svijet čuti, ali napustio sam službu iz jednog razloga zbog kojeg mi je žao da moram otići. I možda su mnogi od vas čuli da zatvaram svoj ured, i tako dalje, napuštam teren.

Ne znam gdje će me naš Gospod odvesti i nad tim nemam kontrolu ili što ima za mene da učinim. Ali razmišljam na kraju puta gdje moram doći. I tijekom životnih putovanja toliko sam pogrešaka učinio zbog čega mi je žao iz sveg srca, jer sam, pretpostavljam, ljudsko biće i u slabosti i tako dalje, što uzrokuje da osoba čini stvari ili kaže stvari koje... pa čak se ponaša tako kako se inače ne bi htjela ponašati. Ali zbog slabosti ljudskog bića, pa, imamo takve trenutke. No eto...

11 Ako išta bilo u mom srcu da učinim bilo je da čujem te Riječi našeg Gospoda Isusa na kraju ovog putovanja, da kaže: „Dobro si učinio, Moj dobri i vjerni slugo.“ I mnogo sam puta rekao da bih volio da sam stajao ondje kada je On rekao: „Dođite k Meni“; ali jesam priželjkivao čuti da kaže: „Dobro si učinio.“ Nisam čuo taj izvoran Glas kako govori; „Dođite k Meni“, još za vrijeme pisanja Biblije, ali priželjkujem čuti kako kaže: „Dobro si učinio.“

I ako ništa, uvijek sam želio biti te su želje moga srca bile biti istinski sluga Isusa Krista, mog Gospoda i Spasitelja. Želim da moje svjedočanstvo bude čisto, jasno, da sam stajao, pored svih svojih pogrešaka ipak sam Ga ljubio svim svojim srcem. I ljubim Ga ovoga jutra svim svojim srcem.

I zbog toga moram reći da napuštam službu, a to je stoga što se nešto pojavilo među ljudima što me natjeralo da to učinim, to jest, što sam maknut iz ranga „propovjednika“ ili „brata“ i nazvan Isusom Kristom, a tako nazvati... i to bi me obilježilo kao antikrista. A radije ću Ga sresti kao onaj koji odustaje nego što bih Ga sreo kao antikrist da oduzimam od Njega.

12 Čuo sam o tome prije nekoliko godina te sam mislio da je to šala. I susreo sam nekoliko braće (koje ne vidim ovoga jutra na sastanku, niti jednog od njih), dvojicu ili trojicu njih jednom na ribolovu i pristupili su mi s tom temom rekavši: „Brate Branhame, nisi li ti pomazani Mesija, Krist?“

I zagrlio sam oko vrata obojicu braće, ili, sve njih, i rekao sam: „Braćo, koliko god sam nastojao biti istinski Kristov sluga, ne bih htio da govorite tako što. I ako bi to ikad bilo rečeno o meni, tada bih napustio teren čiste savjesti, a vi koji to činite, bit ćete odgovorni za svaku dušu koju bih spasio tijekom tog vremena, razumijete, jer ste me uklonili s terena.“ I mislio sam da je to time okončano.

13 I čuo sam to još nekoliko puta. Ali nije bilo tako. I neki dan u Kanadi jedan mi je brat pokazao nešto kao karticu koju je nosio u džepu, na kojoj je navedeno: „William Branham je naš Gospod“, krštavajući u ime Williama Branhama. I mali... dragocjeni... Da je to bio neprijatelj, da je bio moj neprijatelj, znao bih da je šala. Ali jedan dragocjeni, dragi brat došao je priznati svoje grijehe i svoje pogreške te iskazao svoju vjeru u mene da sam Isus Krist.

I dobio sam pisma doma i pozive iz Chicaga i raznih mjesta, pitaju me vjerujem li u tu dogmu.

I dobio sam svakakva pisma koja dolaze posljednjih nekoliko dana i pozive iz raznih mjesta, pa, kažu da sam Krist. Braćo, to je užasna, sramotna, bezbožna laž đavla! Razumijete? Razumijete, ja sam vaš brat. Dakle, to bi otjeralo svaku osobu s terena. To bi natjeralo svakoga tko

I ako ovoga jutra, Gospode, ima nekih ovdje koji Te ne znaju kao svoga Spasitelja, neka bi se poželjeli upoznati s ovim Jaganjcem koji drži u Svojoj ruci Knjigu tajne zapečaćene sa sedam Pečata. Bože, neka bismo se i mi upoznali s Njime tako da bismo u budućnosti, kada vidimo te Pečate kako se razlamanjem otvaraju, mogli razumjeti o čemu nam Bog govori. To molimo za Božju slavu kroz Ime Njegova Sina, Isusa Krista.

78 I dok su nam glave pognute:

Bi li netko rekao: „Sjeti me se, brate Branhame, dok moliš, i volio bih da me se sjetiš u molitvi“? Bog te blagoslovio. Bog te blagoslovio. I neka Bog blagoslovi i tebe, i tebe, i tebe. Da. Neka bi ti Bog bio dobar. Da. Podignuto je možda dvadesetak ruku ili više.

O Gospode, Ti vidiš njihove ruke, znaš njihovu želju. Znaš što je u njihovom srcu, ja ne znam. Molim Te da im otkriješ, Gospode, Svoju dobrotu i Svoju milost. Daruj im oprost što god to jest. Ako je to bolest, Gospode, iscijeli njihova tijela te ih ozdravi. Učini to, Oče, dok je pomazanje Duha Svetoga na skupu, na zajednici sada. Neka bi veliki Bog neba upravo tako pomazao da će blagosloviti svakoga u božanskoj prisutnosti, da bismo mogli otići odavde ovoga jutra govoreći: „Nisu li naša srca gorjela u nama?“ Ispuni to, Gospode.

79 Sada sam slab i umoran, izgubio sam glas i ja - ja samo molim, Bože, za svoju vlastitu snagu. Hoćeš li mi pomoći? Hoćeš li me osnažiti? Zacijeli dolje tu malu ranu, Gospode. Hoćeš li, molim Te? Neka sveto Ulje Božje uđe tamo i u svaku drugu ranu, Gospode, svima posvuda. Želimo živjeti, Gospode, na Tvoju čast i Tvoju slavu. Ispuni to. I iscijeli sve bolesne i nemoćne. I - i pribavi Sebi slavu, Gospode, jer shvaćamo da neće proći dugo i da nećemo... više nećemo imati ove skupove, završit će, bit će u prošlosti.

Sada Oče, blagoslovi sada, svi mi zajedno molimo kroz Ime Isusa Krista.

I zatim, Oče, također bismo Te molili da se sjetiš onih koji će se krstiti ovoga jutra u Ime Gospoda Isusa, da im podariš krštenje Duhom Svetim, veliku slavu i čast. Ispuni to, Oče. Predajemo Ti sve to sada.

I Oče, pri svemu tome uključujem i sebe. Ne zaboravi me, Gospode, upravo mi sada pomogni. Molim u Isusovo Ime. Amen.

75 Ta je djevojka govorila da je pokušavala pronaći Boga gdje god je išla. Otišla bi u ovu crkvu i u onu crkvu i posvuda, ali Ga nije mogla pronaći. I jednom Ga je pronašla na putu cestom: jedan je starac silazio cestom, mali momak, i na svojim je leđima nosio cijelu veliku katedralu. Hodao je cestom. I rekla je: „O, dobri čovječe!” Rekla je: „O, to je vrlo lijepo od tebe”, rekla je, „ali ti - ti - ti nosiš cijelu tu stvar na svojim leđima.” Odgovorio je... „Satrat ćete.”

Odgovorio je: „Neće Me satrati”, rekao je, „jer Ja sam Stijena na kojoj je sagrađena.” To je On.

Pomolimo se:

76 O Stijeno vjekova, tako mi je drago da se baš krećem u toj katedrali znajući da počivamo na Stijeni. O, On je rekao, Stijena: „Nije teža od papira.” I kako se Stijena brzo počela kretati dalje s njom, unutra su predivna zvona počela zvoniti. O Stijeno vjekova, sakrij nas u Svojoj milosti. Nosi nas cestom i tokom života da bi naša srca bila ispunjena radošću i zvonila Ti hvale cijelim putem.

Zahvaljujemo Ti ovoga jutra za ovaj posjet Duha Svetoga u Riječi, kako pristupa te nam čini Riječ tako stvarnom. Oprosti nam naše propuste i sve što smo učinili ili rekli što je bilo pogrešno, oprosti nam za to. Pomogni nam da budemo bolji kršćani, Oče, Bože. Molimo da Tvoja milost počiva na nama.

Molim, Gospode, ako je to Tvoja volja, da bismo se mogli ubrzo ponovno vratiti i - i dovršiti ovdje ova poglavlja te uzeti tih sedam Pečata. Radujemo se tom trenutku, Gospode, kada Ti - kada ćeš Ti - kada ćeš nam dopustiti to učiniti. I Oče, upravo ovdje u našoj crkvi molimo Te da nam to ispuniš, da bismo mogli razumjeti te velike stvari Božje. Ne zato što to zaslužujemo, Gospode, nego naša gladna srca krvare za tim. Molimo da Ti to ispuniš.

77 Molimo za našeg brata Nevillea, Gospode, našeg vjernog, od Boga poslanog pastora. Molimo za njega da mu Ti pomogneš te ga blagosloviš, njega i njegovu dragu ženu, predivno malo stvorenje i njegovu malu djecu.

Molimo za sve povjerenike i đakone i sve koji dolaze u ovu crkvu. Ne samo za naše, nego i za druge te sve koji zazivaju Tvoje Ime. Molim za moje prijatelje iz cijele zemlje koje samo kratko obavijestim i evo ih. Oče, jednostavno Ti zahvaljujem za to.

Molimo Te da ubrzaš taj dan kada će Isus doći i svi mi biti okupljeni zajedno tamo gdje više neće biti dana niti noći, niti više vremena, ono će se stopiti u vječnost i gdje svi mi možemo biti zajedno zauvijek. Ispuni to, Gospode.

ljubi Krista da pobjegne od istoga.

14 Ovdje sam nedavno otišao k Gospodu kada sam to prvi put čuo, prije otprilike godinu dana. I tada sam otišao Gospodu i On mi je ukazao na citat Pisma da kada je Ivan izišao propovijedati, da oni nisu bili imali proroka na zemlji već mnogo godina, dok se nije... svi su bili zadivljeni u svojim srcima misleći da možda Ivan jest Mesija. Pa tada sam... Ivan, otišli su i pitali ga i odgovorio im je da nije. Pročitajte to u Luki, 3. poglavlje, 15. stih. I stoga onda... No, to se nekako utišalo, pa sam tako pustio.

Ali kada je došlo do ovoga, tada sam znao da se nešto mora poduzeti. I kažem ovo: Te vizije i Anđeo Gospodnji koji se pojavio na rijeci, (ako ovo ima biti moja posljednja poruka ili posljednja stvar crkvi, svijetu) te su stvari Istina, što se tiče Anđela Gospodnjeg.

I stajao sam mirno kada su me ljudi često nazivali prorokom, jer je prorok u engleskom zavjetu samo „propovjednik, proricatelj, predskazatelj Riječi”, i tako dalje. Tolerirao sam to jer ste to mogli nekako potisnuti, ali kada je riječ o tome da se nazivate „pomazanim Kristom”, ili tako, to je bilo previše za mene. Stoga to jednostavno nisam mogao podnijeti.

15 I tako potom otprilike... Došao sam... Nakon što sam napustio skup u Kanadi, saznao sam da je skroz onamo među Eskimima ili Indijancima, da je to dospjelo među njih.

I tako me je sasvim slomilo. I nisam mogao otići na lov koji sam tako dugo planirao. Bojao sam se nesretnog slučaja u lovu, ako shvaćate što mislim. Toliko sam se tresao, gore nego li sada kada stojim ovdje. I jednostavno to nisam mogao više podnijeti, misliti da se trideset jedna godinu službe spustila niz đavolsku odvodnu cijev u... Kada umrem, što će reći? „Eno ga, upravo je to ono što je bilo”, i sav utjecaj koji sam imao na ljude, onda vidite gdje bi to dospjelo, bio bih antikrist. A ja to jednostavno ne bih mogao podnijeti!

Pomislio sam: „Radije bih umro ovdje u šumi, volio pasti na svoju pušku ili tako nešto, nego li...” I vidio sam da sam bio... Potom sam razmišljao o mom malom Josipu, i tako dalje, kojeg sam morao odgajati. I nisam bio u stanju loviti, pa sam samo napustio šumu i vratio se kući.

I bio sam slomljen otprilike osam ili deset dana, u takvom škripcu da sam mislio da sam izgubio svoj razum. I samo sam tražio da se svi drže podalje mene i ostave me na miru jer sam u takvom škripcu i nervozan i uznemiren i posve rastrgan.

16 I pitao sam se: da je to bio neki moj neprijatelj, to bi bilo u redu, no, samo bih se na to nasmijao i nastavio, ali kada to dolazi od dragocjene braće, dragocjenih sestara, tada je to ono što me povrijedilo. I rekao sam: „Gospode, velika... stvar je prevelika za mene, jednostavno ću morati otići

i ostaviti sve to u Tvojim rukama. Ne znam što drugo još činiti.”

Prije nekoliko večeri, kako bi bio siguran, imao sam posjetu od Gospoda. I vidio sam te dragocjene... kako maze... zmiyu koja je bila žuta i crna te mi govore usput, i ta- i ta me zmiya ugrizla za nogu. Ali krv je bila toliko gusta da nije djelovalo na mene. I pogledao sam dolje a ondje je već bio ugriz. I naglo sam se okrenuo s puškom i ustrijelio tu - tu stvar te je pogodio točno u sredinu.

I brat je rekao... Okrenuo sam se s puškom kako bih ustrijelio njenu glavu, a on je rekao: „Ne čini to, samo pokupi štap koji leži pored tebe.” I kada sam se okrenuo leđima kako bih pokupio štap, ona je otpuzala u nekakvu vodu, tek malu lokvu vode.

Rekao sam: „Pa, sada ne može nauditi još dugo jer vjerujem da brat shvaća (braća) što bi se dogodilo.” Rekao sam: „Ona će... Smrtno je ranjena, tako da će umrijeti.”

17 I pitam mnoge od mojih članova moje crkve ovdje, u ovom šatoru s bratom Nevilleom i sa mnom, da mi pristupe s tim istim pitanjem: „Braćo, sestre, nisam li pred vama nastojao biti istinski Kristov sluga? Nisam li nastojao biti vaš brat? Dakle, gdje god to jest, to je duh na dragocjenim ljudima. Mnogi su me ljudi to pitali. Ali to je - ali to je duh, no nadam se da danas zadobiva smrtonosnu ranu te će brzo umrijeti kako bih se mogao vratiti u službu. Do tada, zamolit ću svakoga od vas: molite za mene. Ne znam što ću učiniti. Moje je mjesto ponuđeno. Jednostavno ne mogu to podnijeti, da se zadržim, potpuno ću poludjeti. I ja sam... Molim vas, molite za mene.

I zapamtite, ako ste mi ikad vjerovali, ako ste mi ikad vjerovali da sam Kristov sluga, zapamtite: „To je pogrešno! Neistinito je!” TAKO KAŽE GOSPOD! „Pogrešno je! Nemojte imati nikakve veze s tim!” Ja sam vaš brat.

Pognimo svoje glave:

18 Nebeski Oče, moje tijelo drhti, moje se ruke stišču, moji su nožni prsti zgrčeni u cipelama. O Bože, budi milostiv. Što sam ikada učinio, Gospode, da ovo zaslužujem? Molim Te da mi budeš tako milostiv, Gospode, i svima. I onamo, i tim dragocjenim, dragim ljudima, neka bi vidjeli svoju pogrešku i što su učinili, Gospode, da slamaju srce svoga brata i da... ne samo brata, nego našeg Spasitelja, našeg nebeskog Oca. Molim Te da nam oprostiš naše pogreške, Gospode. Neka sveta krv Kristova okupi naša bića, Gospode, i neka je blagoslovljena spona koja spaja naša srca u kršćanskoj ljubavi i zajedništvu.

Bože, neka neprijatelj koji je pristupio našoj braći i našim sestrama s... neka primi smrtonosnu ranu da ne može više postojati, neka

pokušavala pronaći Boga.

I toliko puta tragamo za Bogom i tražimo Boga i kada bi Bog bio posvuda i vi... Da On ima veliko, ogromno... Pa, kada bi On imao veliko, ogromno prijestolje postavljeno ovamo negdje, tada bi svi vjerovali u Boga. Da Bog sjedi ovdje negdje na velikom prijestolju, govorili bi: „On sjedi u tom određenom gradu i On je tu. To je Bog i idite k Njemu. On jednostavno može” [Brat Branham pucne prstima. - urednik] „ovako to promijeniti”, pa, svi bi Mu vjerovali. Tada bi vjera bila isprazna. Tada uopće ne bismo morali imati nikakvu vjeru, razumijete, to bi bilo to. Tako će biti u mileniju, ali On sada poziva i pokušava pronaći one koji... Izgleda tajanstveno i mračno i ne znate kako to učiniti. No vjerom To vjerujemo! Vjerujemo. Iz tog razloga jest ovo. Shvaćaš li to, brate Elmer? Razumijesh li? To...

72 Dakle, kada bi Bog sjedio na nekom prijestolju. I da kažemo: „Pa, evo Ga... eno Ga... ovdje je Bog. Živi u određenom mjestu, otići ćemo onamo.” I kažemo: „Dragi Gospodine, Bože, bi li to učinio?”

„Da, učinit ću to.” [Brat Branham puhne. - urednik] I bilo bi učinjeno, razumijete. „Pa, naravno, to je Bog. Razumijesh? O, vidimo to.” Pa ne bi bila potrebna... vjera bi postala isprazna. Kada ste sigurni, od vjere nema koristi.

73 Što da je svaka osoba na ovom svijetu kršćanin? Što da su svi Duhom ispunjeni kršćani? Pa, više ne bismo trebali nikakvu vjeru, uopće ne bi bila potrebna nikakva vjera. A vjera je ta sama - je ta sama stvar po kojoj smo spašeni, to je vjera. I iz tog razloga moraju postojati neka neslaganja s Time, tako da mi možemo primijeniti vjeru. Shvaćate li to sada? Morate imati drugu stranu. Razumijete? Morate imati lošu ženu da bi se prava ispravno istaknula. Razumijete? Mora postojati laž da bi se utvrdila Istina i da bi žarko zasjala. Da je sve Istina, bila bi baš tako uobičajena, razumijete. Razumijete? No, vidite, to je nešto veličanstveno, nešto stvarno, kada Istina i vjera i tako dalje... Dakle, eto nas.

74 Dakle, moramo imati te „za” i „protiv”. Tako to ide. Morate imati dobre dane da biste uživali... ili loše dane da biste uživali u dobrima. Morate imati povremeno bolest da biste uživali u dobrom zdravlju. Razumijete? I morate imati svoje doline da biste uživali u planinskim vrhuncima. I tako će onda jednog od ovih dana biti samo vrh planine, bit će samo zdravlje, bit će samo Bog, bit će samo radost, samo... bit će - bit će beskrajne radosti. Ali do tada, razumijete, moramo imati ovo „za” i „protiv”.

Dakle, svi koji to razumijete, recite: „Amen.” [Zajednica kaže: „Amen!” - urednik]

67 Postoje tri faze Rute. Ruta - Ruta odlučuje: odlučivala je hoće li se odlučiti vratiti u domovinu ili ne (baš kao Crkva). Ruta služi: kada odlazi pabirčiti. Ruta počiva: to je ono što Ruta sada čini (Crkva). Sada nagrađena Ruta; dakle ondje ili sljedeća stvar koja se događa (je nagrada Crkvi).

68 Sada ne možemo... Nemam vremena jer imate službu krštenja, a sada je jedanaest i petnaest. No možda ćemo uzeti ovo sljedeće nedjelje ili neke druge nedjelje u budućnosti ako to bude volja Gospoda. A volio bih ovo ovdje uzeti kako bih pokazao tih sedam rogova i sedam očiju i točno tih sedam Pečata, sedam službi, sedam anđela crkve, sedam zvijezda, sed-... O, baš tih nekoliko...

I upravo se ovdje povezuje cijela stvar. Da, gospodine. „Morao je biti dostojan“, stoga je Isus dostojan. Za Njegova povratka u potpunosti ćemo uživati puninu blagoslova otkupljenja. Krotki će baštiniti zemlju. Muškarci i žene će ponovno biti: sinovi i kćeri Božje. I potpuni zamah milenija će započeti. Kakva predivna stvar!

69 I snažni anđeo jakim glasom proglašuje: „Tko je dostojan? Tko to može učiniti?“

I tada je starješina rekao: „Ne plači, jer Lav iz Judina plemena, On je dostojan i On je nadvladao.“

„I uzeo je Knjigu te otvorio Knjigu i odriješio Njezine Pečate.“ On nikada nije rekao što se s njima dogodilo. Kada dođemo do tih sedam Pečata koji se otvaraju pravo kroz Bibliju, promatrajte što se dogodilo. Upravo se u toj Knjizi zapečaćenoj sa sedam Pečata, u koju sada ulazimo, čuva cijela tajna svih Božjih blagoslova otkupljenja. Zapamtite, On je Jaganjac, On je Jedinj koji ju je otkupio. I zapamtite, zapečaćena je na naličju Knjige, nije ispisana iznutra. Zapečaćena je na naličju i nije ispisana iznutra. I On je bio Jedinj koji je mogao čak i otvoriti Knjigu ili otkriti Knjigu ili otkriti Pečate, Jedinj koji je mogao to učiniti.

70 Pa ovo je jedna stvar, oni bi se ovdje mogli prepirati o tome, o tome što to jest, ali On je Taj koji je božanski tumači. Ali ovdje na naličju, nitko je ne može protumačiti. To pripada Njemu i samo Njemu i On je Taj koji može otkriti tih sedam tajni. I pogledajte kako je svaki djelić toga o otkupljenju, kako je Crkva bila otkupljena i što će biti otkupljivanje.

O, samo Ga ljubimo svim svojim srcima, učinimo sve što možemo.

71 Jedan je pisac pisao priču. (Malo prije nego završim i vratim službu bratu Nevilleu.) Uživate li u Otkrivenju? O, baš to volim. Samo smo prošli tri stiha toga ovoga jutra, ali uzet ćemo to ponovno. Primijetite. Upravo smo...

Jedan je pisac napisao knjigu o jednoj mladoj djevojci koja je

jednostavno umre, Gospode. Kada to učiniš, Oče, ponovno ću se vratiti na teren. Ali do tada, Gospode, ja sam Tvoj sluga slomljenoga srca koji čeka, čeka. To je iznad svega što sam mogao učiniti. Sa suzama i plačem i uvjeravanjem pokušao sam, Gospode, uporno (Znaš moje srce.) to zaustaviti prije nego li je otišlo tako daleko, ali otišlo je iznad svega što sam mogao učiniti. Stoga, Oče, predajem to u Tvoje ruke s ove propovjedaonice za kojom sam propovijedao sve ove godine. Predajem u Tvoju ruku.

Sada se Ti pobrini za to, Oče, na Svoj vlastiti božanski način. I kada se sve to završi te se sve okonča, tada će se Tvoj sluga vratiti. Do tada ću čekati odgovor od Tebe, Gospode.

Blagoslovi nas sada te nam podari danas veliku službu, jer nismo ovdje samo zbog toga, već samo želimo to javno pojasniti, pred svijetom. Da bi mogli znati, Oče, da Te ljubim i vjerujem Ti te sam stajao za Tebe, i - i hoću. Ako moram otići, dopusti mi da odem, Gospode, čistoga srca i pravim svjedočanstvom da sam Ti vjerovao te imao povjerenje u Tebe. Ispuni to. I slaviti ću Te i dat ćemo Ti slavu tijekom svih doba koja imaju doći kroz Isusa Krista. Amen.

19 Dakle, ovdje u citatima Pisma, okrenimo u Bibliji na... Mislio sam ovoga jutra da bi bilo dobro, ako brat Neville nema ništa protiv, samo nastaviti dalje za nekoliko minuta na...

Sada, ja... Nemojte da čujem da je ijednom to više spomenuto među vama. Samo molite i to odbacite, šutite o tome. Razumijete? Ja ne... Ja - ja sam - imam pedeset dvije godine, ali mislim da mi je možda, ako me Bog poštedi, preostalo malo života i želim svaki trenutak svoga vremena provesti za Krista. Stoga zapamtite, odlazim jer sam prisiljen to učiniti.

20 Dakle, u knjizi Otkrivenja, u 4. poglavlju gdje smo neki dan stali kada smo bili u proučavanju... Otkrivenje, 4. poglavlje, vjerujem na zadnjem dijelu stiha, poglavlja. Pa, koliko vas voli Otkrivenje? Predivno! Dakle, vjerujem da smo stali na 5. - 5. poglavlju, zar ne? Stali smo na 4. poglavlju, četiri živa stvorenja. Dakle, pristupimo sada Riječi zaboravljajući ove stvari od prije.

21 Oče, Gospode, pomogni nam sada jer smo nervozni, ali pristupamo Riječi. Zaboravljajući ono što je u prošlosti, sada težimo prema cilju uzvišenog poziva, uzvišenog poziva službe: biti Kristov sluga. Podari nam Riječ ovoga jutra i nahrani naše gladne duše jer čeznemo, Gospode, i iščekujemo to dragocjeno pomazanje Duha Svetoga. Dođi među nas, Gospode, oprosti naše grijeha i prijestupe i dopusti nam biti Tvojim slugama. Jer to molimo u Isusovo Ime. Amen.

22 Dakle, razmatrali smo crkvena doba, posljednjih sedam crkvenih

doba. I potom, sada vjerujem da neki nastoje... će ovo zapisati, crkvena doba. Zatim smo ušli u 4. poglavlje knjige Otkrivenja... Što je ovo? Otkrivenje Isusa Krista. Otkrivenje, na latinskom nazvano Apokalipsa, što znači "biti otkriveno, ukloniti pokrivalo, pokazati, otkriti", iznijeti otkrivenje Isusa Krista koji bijaše, koji jest, i koji će doći, Korijen i Izdanak Davidov.

23 Dakle, u 4. poglavlju nalazimo da je Ivan bio uznesen u nebo nakon što je vidio crkvena doba. Samo uzmimo malu pozadinu sada i potom ćemo...

Možda bi bilo najbolje pročitati nekoliko stihova 5. poglavlja i zatim ćemo odmah krenuti s pozadinom.

I vidjeh u desnici onoga koji sjedi na prijestolju knjigu ispisanu iznutra i... naličju, zapečaćenu sa sedam pečata.

I ugledah snažnog anđela gdje jakim glasom proglašuje: "Tko je dostojan otvoriti knjigu i odriješiti njezine pečate?"

I nitko na nebu, ni na zemlji, ni pod zemljom, nije mogao otvoriti knjigu niti je pogledati.

I plakah... zato što se nije našao nitko dostojan otvoriti i čitati knjigu ni pogledati je.

I reče mi jedan od starješina: "Ne plači: evo, pobijedio je Lav iz Judina plemena, Korijen Davidov, on će otvoriti knjigu i odriješiti njezinih sedam pečata.

I pogledah, i gle, posred prijestolja i četiriju bića, i posred starješina, stajaše Jaganjac kao da bijaše zaklan; imашe sedam rogova i sedam očiju, to jest sedam Duhova Božjih razaslanih po svoj zemlji.

I pristupi on i uze knjigu iz desnice onoga koji je sjedio na prijestolju.

To su prvih sedam stihova.

24 Dakle, sada, u 3. poglavlju Otkrivenja vidimo završetak crkvenog doba, koji je okončan laodicejskim, mlakim crkvenim dobom. Zatim nalazimo da je odmah potom Ivan bio uznesen u Duhu, gore u nebesa. I vidio je ono što je bilo i imalo doći, i ono što je bilo. Potom nalazimo da se crkva više ne pojavljuje do 19. poglavlja Otkrivenja, tada se vraća s njenim Gospodom, veličanstveno oprana u Krvi.

25 Dakle, u ovom posljednjem citatu, radi male pozadine da bi potkrijepili gdje se Ivan sada nalazi, saznali smo da u posljednjoj poruci... Jučer sam ga samo nakratko pregledao, dio konteksta o kojem sam bio govorio. I Ivan je bio prenesen u nebo te je vidio te stvari. I tu sam primijetio da mi je On dao otkrivenje, da... Znaite, nakon Njegovog uskrsnuća mnogi su bili s Njime, a neki su rekli: „Što će se dogoditi s ovim

bilješku ovdje da... da je ne bih zaboravio budući da sam bio nervozan jutros.) o Ruti, rođaku i Boazu. Nedavno smo je prošli. Želim sada da primijetite tri faze ovog počinka.

64 Želim da primijetite počinak Crkve, baš točno ista stvar. Pogledajte sada. Prije svega nalazimo, kao što smo svi prošli kroz tu propovijed, Rođak Otkupitelj, Bog je postao tijelom da bi postao Otkupiteljem. On je bio Taj ovdje u 5. poglavlju - u 5. poglavlju. Kaže:

I nitko na nebu, ni na zemlji, ni pod zemljom, nije mogao otvoriti knjigu niti je pogledati.

I plakah mnogo, zato što se nije našao nitko dostojan otvoriti Knjigu ili čitati - ili čitati Knjigu ni pogledati je.

I reče mi jedan od starješina: "Ne plači: evo, pobijedio je Lav iz Judina plemena, Korijen Davidov, on će otvoriti Knjigu i odriješiti njezinih sedam pečata."

On je Taj, On je Taj na kojeg gledamo.

65 Primijetite kako Ruta... kako... i Naomi, Boaz je baš savršena slika. Kako je Naomi za vrijeme gladi napustila crkvu, napustila zemlju, otišla je preko u moapsku zemlju da bi se ondje nastanila i u njoj prebivala. Izgubila je sve što je imala. I kada je otišla, njen suprug, Elimelek, umro je dok su bili ondje, tako da je njegova baština mogla pripasti bilo kome. Zatim, kada smo došli... kada se ona vratila, dovela je sa sobom predivnu, mladu udovicu Moapku. I kada je Boaz vidio ovu udovicu, tip Krista, zaljubio se u nju. I volio ju je. Stoga, morao je otkupiti, a jedini način na koji mu je ikad mogla postati suprugom bilo je da otkupi što je njegov brat Elimelek izgubio.

66 I tako je tada pitao svog drugog brata bi li on to otkupio, bližeg srodnika nego što je on i on to nije mogao učiniti. Stoga je otišao dolje da bi načinio savršeni primjer Božjih zakona. Otišao je do vrata i skinuo svoju cipelu te rekao: „Neka se danas zna da sam otkupio sve što je Naomi imala. Sve što ima, sve što je Elimelek (moj brat) izgubio, sada sam najbliži rođak i ja sam taj koji može to otkupiti, stoga sam došao to potraživati. Ako je netko ovdje tko može pokazati da ima valjani razlog zašto, ili netko bliži od mene, neka se obznani." I svi su šutjeli. Stoga je skinuo svoju cipelu te je bacio za svjedočanstvo: „Otkupio sam sve što je naš brat Elimelek imao." Zašto? Bio je rođak. Bio je krvni srodnik otkupitelj. O, kako je to predivno! Tako je predivna priča.

I tada, cijelo to vrijeme, Ruta je počivala i čekala da sazna kako će se to okončati. Tada se on vraća, nitko nije mogao iznijeti svjedočanstvo protiv toga. Vratio se i uzeo Naomi... te uzeo Rutu, predivnu Moapkinju, i bili su vjenčani te su živjeli na tom posjedu. Kakva predivna priča!

kao... Možda je bio dostojan to učiniti. Ali nije bilo dostojnog čovjeka. Razumijete? I Ivan je glasno zaplakao.

Netko je rekao: „Zato što se sam nije našao dostojnim.” To nije tako. Čovjek pod utjecajem Duha Svetoga ne bi mogao tako pogriješiti. Ali on - on je bio... on - bio je - bio je... Ne samo da on nije bio dostojan, nije mogao naći nikoga dostojnim.

60 Pa baš je tada rekao: „Jedan je starješina istupio ili snažan anđeo, rekao: „Ne plači, jer Lav iz Judina plemena”, (Amen!) „Korijen Davidov, On je pobijedio!” Amen! „Pobijedio je”, drugim riječima. „On je dostojan uzeti Knjigu!” Amen.

Zapamtite, on Ga nije vidio do tada. Zašto? Sjedio je na... sjedio je unutra na prijestolju, Božjem prijestolju. Bio je unutar svetišta. Nije Ga vidio do tada, stoga je Ivan očekivao vidjeti Lava kako izlazi, ali vidio je Jaganjca.

61 Eto, braćo. Krotkošću, ljupkošću, Duhom Svetim mi pobjeđujemo. Ne neki veliki, moćni, intelektualni div, nego onaj koji se može poniziti je čovjek koji pobjeđuje. Čovjek koji može biti udaran a i dalje biti sluga Kristov, taj je pobjednik.

Dakle, rekao je: „On je pobijedio. I On je dostojan uzeti Knjigu i otvoriti je i odriješiti Njezine Pečate.”

Dakle, otkrit ćemo malo kasnije, možda ne danas, no što tih sedam Pečata čuvaju, što su čuvali.

62 Zadržimo se sada još malo na otkupljenju. Prije - prije nego je ta osoba mogla biti... mogla otkupiti, prvo, morao je biti dostojan, morao je biti prava osoba. Stoga je ovo bilo ostvareno kada je rođen Isus Krist, djevičanskim rođenjem, jer On je bio Bog. Bio je sam Bog koji je postao čovjekom, bio je Bog u ljudskom tijelu. Morao je biti dostojan, a djevičanska Krv Isusa Krista učinila Ga je dostojnim. Sada to nalazimo, želite li pogledati citate Pisma o tome, u Prvoj Petrovoj 1, 18 do 20, ako zapisujete citate Pisma. Morao je biti dostojan. I bio je, jer je uzeo na Sebe obličje čovjeka. Postao je čovjekom, Bog nam je postao krvnim srodnikom. I ondje vidimo onda taj predivan dio kada je Bog Jahve postao tijelom i prebivao među nama kao Dostojni. Amen.

„On je pobijedio.” Bog je uzeo obličje ljudskog tijela, došao na zemlju, rodio se kao malo dijete i hodao među nama. I Svojom je svetom krvlju pobijedio.

63 Sada, u Starom zavjetu, kako je čovjek trebao obznanimi svoje, što je učinio? Uzeo je starješinu, deset starješina i otišao do vrata te je iznio što je učinio da bi otkupio što je bio izgubio i dokazao tko on jest te mu je dano da svjedoči. Nalazimo ovdje predivnu priču (Kako sam zapisao malu

čovjekom koji se oslanja na Tvoje grudi (Ivanom)?”

Isus se okrenuo i rekao: „Ako on ostane dok ne dođem, što je to tebi?” Stoga On nikada...

Tada je izišla doktrina. Vidite li kako lako počne? Izišla je doktrina da - da Ivan neće umrijeti dok ne vidi dolazak Isusa ili do drugog dolaska. Biblija kaže da je iz toga izišla doktrina.

Ali Isus to nikada tako nije rekao. On je rekao: „Ako on ostane dok ne dođem, što je to tebi?” Dakle, nalazimo da je bio uzdignut u nebesa i vidio od tada do dolaska Gospoda kao da je bio ondje i vidio kako se sve odvija. Sam Ivan nije živio... Doživio je devedeset nešto godina i potom je umro prirodnom smrću (jedini od apostola) nakon dolaska iz prognanstva s otoka Patmosa.

26 Sada je tu jedna izvanredna poanta koju bih... (Mislim da su uklonili moju... ploču, ali...) Htio bih je malo naglasiti prije nego dođemo do ove ključne stvari. O, ovo je veličanstveno! Predivno, predivno poglavlje.

I zatim već sljedeće poglavlje započinje s otvaranjem ovih Pečata. O! I onda moramo odatle preskočiti i otići na različita mjesta u Bibliji kako bi razmatrali ove Pečate: kada se otvore i što su njihove tajne. O, veličanstveni su, baš bogati duhovnim vitaminima!

27 Dakle, vidimo da je jedna od velikih izvanrednih stvari na koju sam htio skrenuti vašu pažnju bila živa stvorenja (u posljednjem dijelu 4. poglavlja) koja je Ivan vidio kako čuvaju taj Kovčeg saveza. Sjećate li se kako su bili postavljeni baš kao Izrael u svom maršu? Imali su, dakle, onamo, bilo je lice živog stvorenja. I saznali smo da ta stvorenja nisu bili anđeli, niti su bili ljudi. Bili su kerubi. I našli smo ih u Starom zavjetu s Kovčegom. Nalazimo ih u Novom zavjetu. I potom ih ponovno nalazimo za dolaska Gospoda: kerubi čuvaju prijestolje milosti.

Prijestolje milosti kojemu nitko nije mogao prići ako ondje nije bilo pomirenje za tu osobu, jedini način na koje je svetište... Kada je bilo pošćekropljeno krvlju, tada je postalo prijestoljem milosti. Ali nakon što je krv bila uklonjena, tada je postalo prijestoljem suda.

28 I, o, nitko ne bi mogao podnijeti sudove Božje. Jedino što možemo tražiti je milost, ne sud, ne praved-... pravednost. Mi ne možemo pristupiti Njegovoj pravdi, jer u Njegovoj pravdi On će morati održati Svoju Riječ, a držanje Njegove Riječi: „Onoga dana kada budeš s njega jeo, taj dan ćeš umrijeti.” Tko bi htio pravdu? Ja ne želim pravdu. Tražim milost. O, neka milost Božja... A prijestolje milosti je pošćekropljeno!

Ali bilo je vrijeme čišćenja svetišta kada je ono bilo prijestoljem suda dokle god je krv bila izvan prijestolja.

Dakle, sada se približavamo tom vremenu. Sada se približavamo, u ovom dobu, čišćenju svetišta i sudovima koji dolaze na zemlju. Razumijete? Dokle god je ondje krv, Bog ne može uništiti zemlju; dok je ondje krv, nitko nije grješnik pred Bogom. Svi su ispravni jer je Pomirenje za sve. Ali ako propustite prihvatiti to Pomirenje i odete u Njegovu prisutnost, tada ste grješnik, izvan ste te milosti. Tada ste sami sebe osudili. Ali sada, dok je milost... Ali kada nastupi čišćenje svetišta, krv odlazi s prijestolja milosti i tada se gnjev Božji spušta na zemlju. O! Bože, budi nam milostiv, da se ne bismo u taj dan našli bez Božje milosti.

29 Dakle, unutra vidimo... Pokušat ću to ovdje produhoviti ili vam rukama nacrtati da su bila četiri kraja na kojima se Izrael utaborio. Postavili su Kovčeg u sredinu, a na četiri strane šatora bila su tri plemena Izraelova, a tri četvorke je dvanaest ili točnije, četiri trojke, dvanaest. I sva su tri imala glavara. A svaki glavar plemena...

Jedan od njih bio je Ruben, uvijek je bio utaboren na jugu. Bio je glava čovjeka. A Efrajim je bio na zapadu s tri plemena, bio je vol. Ta... Zatim je na istoku bio Juda, koji je lav. I na sjeveru je bio Dan, koji je bio orao. Primijetite sada. Sjećate li ih se? Svi ih se vi dobro sjećate kako smo ih nacrtali: orao, i vol, i čovjek, i lav.

30 Primijetite sada, Juda čuva istočna vrata. A Krist je Lav iz plemena Judina. On će se spustiti s istočnih nebesa, ući kroz vrata. Dolazi istočnim vratima iz plemena Judina. A On je Lav iz plemena Judina.

I nalazimo, ovdje u našoj nadolazećoj poruci ovog jutra, da je On i dalje naviješteni Lav iz plemena Judina, Korijen, sam početak Davidov. David je bio kralj, vječno. A Krist sjedi na Davidovom prijestolju u mileniju, koji je vječni Kralj. „Nikada neće Davidu ponestati ijedan.” Haleluja! „Nikada neće Davidu ponestati ijedan!” Bog je to obećao, rekao: „Nikada neće Davidu ponestati itko, niti jedan.”

Kažete: „Što je danas, gdje su ti židovski suci?”

On još uvijek ima Sjeme, Krist je njegov Sin po tijelu. Jedan sjedi ondje. „Davidu neće ponestati.” Tako je. A Krist je taj Lav iz plemena Judina iz kojeg je David potekao.

31 Dakle, vidimo da su oni bili čuvari prijestolja milosti. Čuvali su prijestolje milosti. Nitko mu nije prilazio; da bi se moglo doći do prijestolja milosti, najprije se prolazilo kroz plemena. Svaki je čovjek bio voljan dati svoj život, svaki bi Izraelac u taboru umro prije nego bi itko mogao ući u taj tabor onamo i uzeti to prijestolje milosti. I sada nalazimo da je to bio poredak Starog zavjeta.

A u poretku Novog zavjeta vidimo istu stvar, da je prijestolje milosti bilo čuvano. O, nadam se da to shvaćate! Prijestolje milosti još uvijek se

mogao je na nju imati pravo. Mogao je imati pravo dok dug nije bio isplaćen, ali kada se pojavio pravi čovjek, osoba koja...

57 Recimo, na primjer, kada bih posjedovao posjed te ga izgubio i prodao ga bratu Nevilleu koji je iz drugog plemena, Judina, ili bih ga prodao možda strancu. I on ga je zakonito posjedovao, posjedovao ga je, mogao bi tamo doći i obrađivati ga i ubirati urod s njega i tako dalje, no on je zapravo samo držao pravo na njega. „Nije mu mogao biti zakoniti vlasnik”, to je bio zakon u Izraelu. Sada pročitajte u - pročitajte u Levitskom zakoniku 25 i vidjet ćete da nije mogao biti zakoniti vlasnik, samo je raspolagao njime.

58 Pa, sada, na primjer, moj je sin htio... Billy, koji je straga, htio bi uzeti moju... doći kupiti ovu zemlju. Pa, dakle, ako ju je posjedovao stranac ili brat Neville ili - ili neka druga osoba, imao pravo na nju... Dakle, ako je to bio moj prvi rođak, bio moj krvni srodnik, on više nije mogao njome raspolagati. Ne, gospodine. Morao bi je predati, da, gospodine, kada je ta cijena bila isplaćena, kada mu je dao, recimo, dvadeset pet tisuća dolara za taj posjed. Pa, dakle, recimo, brat Tony bi prišao i rekao: „Brate Neville, ja ću kupiti posjed brata Branham.” Ne bi to mogao učiniti.

Brat Neville kaže: „Ne, gospodine, ne želim ga prodati.”

„Pa, koliko si dao za njega?”

„Dvadeset pet tisuća.”

„Pa, dat ću - dat ću ti trideset pet tisuća. Dat ću ti toliko i toliko.”

„Ne interesira me što želiš. Ne želim ga prodati, zadržat ću ga.”

Ali Billy Paul bi mogao doći i reći: „Želim posjed svog oca, evo tvojih dvadeset i pet tisuća.” Morao bi ga prepustiti. Tako je, jer to je bio zakon.

O, haleluja! Hmm! Nadam se da vi kršćani to shvaćate. Mi smo sol zemlje. Bog je ovo dao Svojim sinovima. Dao nam je ovlast nad cijelom prirodom, svim životinjama, cjelokupnim životom svugdje. Ali Adam, naš otac, predao je to Sotoni. No, gdje se to vraća? Zakonitom Vlasniku, Bogu koji je to načinio. Amen!

59 Nije ni čudo da je Ivan rekao da je „gorko zaplakao” jer nije mogao naći nikoga tko je bio dostojan da je otkupi. Čovjek mora biti dostojan. Ivan je rekao: „Zaplahah gorko kada nitko nije bio dostojan uzeti Knjigu ili pogledati je ili odriješiti Njezine Pečate.” Rekao je: „Ni... Nitko na nebu, nitko na zemlji, nitko pod zemljom, nitko nigdje.”

„Nitko.” Dakle, on nikada nije zanemario anđele. Zapamtite, ova zemlja nije bila dana anđelima. Ona je baština čovjeka. Gabriel je bio dostojan, zasigurno, netko je drugi bio dostojan, Mihael je možda bio. Ne

svijetu. Sotona to čini!

54 Ali hvala Bogu, mi nismo od ovoga svijeta. Razumijete? Stoga, eto. Razumijete? I mi smo... Pogledajmo sada, ne mislim na Crkvu, on ne upravlja Crkvom. Samo upravlja svijetom. Rekao je da oni jesu njegovi te je on bog svijeta. Isus je rekao da jest i jest. „On je bog ove zemlje, zaslijepio je oči ljudske“, bog ove zemlje. A On je Bog neba. I sada on ovome nije zakoniti vlasnik. Nije zakoniti vlasnik.

Ali izgubio je... i Adam je izgubio vlasnički list na to, ovo, sve te stvari koje posjedujemo, vječni život i baštinjenje zemlje. Isus je rekao u Mateju 5: „Blagoslovljeni su krotki jer će oni zemlju baštiniti.“ Razumijete? Dakle, sada je nemamo.

I, pogledajte, ona nije Adamu ili ikome od njegova potomstva. Adamovo je potomstvo također u potpunosti izgubilo sve. Nije Adamovom potomstvu. Bez obzira koliko mi nastojali uljepšati ovaj svijet i koliko nastojali načiniti velike, lijepe domove i takvo što, ona i dalje ne pripada Adamovom potomstvu. Ne, gospodine. Nije bila predana Adamovom potomstvu, ne, gospodine, jer je Sotona uzeo u potpunosti. Točno! Jer je Adam izgubio.

55 Dakle, o! Da, toliko toga bi se moglo reći. Samo ne želim sada uzimati previše vremena, pa moramo krstiti. U redu.

On je posjeduje, ali joj nije zakoniti vlasnik, Sotona. Kada ga je zakoniti vlasnik - zakoniti vlasnik - vlasnik izgubio, samo je jedan način na koji se može otkupiti. Dakle, to je po bliskom rođaku: jedini je koji je može zakonito otkupiti. Sada, naravno, to imamo djevičanskim rođenjem Isusa Krista.

56 Sada ovdje želim nešto reći. Prva stvar na koju se želimo vratiti je ako se vratimo ovdje u - u Stari zavjet, vjerujem da sam to ovdje negdje zapisao, Levitski zakonik 25. U Levitskom zakoniku 25, 23 i 24 možete dobiti zakone otkupljenja, vi koji zapisujete. Da bi se išta otkupilo kada čovjek... Kada je Bog dao Izraelu njegovu - podijelio njegovu zemlju kroz Jošuu, svakom je plemenu i svakom čovjeku dana zemlja koju su njegova djeca naslijedila što je njegov - njegov posjed.

Dakle, ako je taj čovjek postao siromašan i morao prepustiti išta nekom drugom čovjeku, taj... i jedini način na koji se mogla otkupiti bilo je po bliskom rođaku. Ali se naposljetku morala vratiti. Taj čovjek raspolaže njome samo na određeno vremensko razdoblje. Ona se mora vratiti izvornom vlasniku. Točno! Mora se vratiti izvornom vlasniku. Taj... ako je bio iz plemena Judina, ako je bila... Ako je on bio tamo i to bilo dodijeljeno njegovom ocu, tada je bila njegova ili je neki bliski rođak mogao uzeti. O, dakle, nitko drugi nije mogao zakonito... Mogao je raspolagati njome,

čuva, još uvijek ima čuvare. Saznali smo da su ti čuvari Matej, Marko, Luka i Ivan, da čuvaju knjigu Djela apostolskih, djela Duha Svetoga učinjenih među apostolima, što i jest knjiga Djela apostolskih Novog, Novoga zavjeta. I četiri pisca Evanđelja, Matej, Marko, Luka i Ivan, svi čuvaju to prijestolje milosti da bi pokazali da to jest Bog, Duh Sveti danas. Svaki citat Pisma, Matej, Marko, Luka i Ivan, svaki će od njih potvrditi istinsko Evanđelje Gospoda Isusa Krista i djela Duha Svetoga.

32 Dakle, kada idemo izvan Toga, onda to nije To. Ali Ono potvrđuje istinsku Poruku! Kako i nalazimo u Djelima apostolskim 2, 38, gdje je: „Pokajte se i krstite u Ime Isusa Krista za oproštenje svojih grijeha.“

A danas su usvojili ime „Oca, Sina i Duha Svetoga“ da bi se krstili u njega. Za to ne postoji citat Pisma! Nema pozadine. Nema - nema ničega da to čuvalo, baš ničeg! Kažete: „Matej je to rekao.“ Matej je To čuvao. Matej 28... 1, 18 kaže:

... rođenje Isusa Krista zbilo se ovako: Kada... njegova majka Marija bila zaručena s Josipom, prije negoli se sastadoše, nađe se ona trudna od Duha Svetoga.

Sve se to dogodilo dok... Josip, muž njezin, (točnije) bijaše pravedan čovjek,... ne htjede je javno osramotiti, nego je naumi potajno otpustiti, ovako.

Ali dok je on o tome promišljao, gle, anđeo Gospodinov mu se ukaza u snu, rekavši: „Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju: jer to što je u njoj začeto, od Duha je Svetoga.

Dakle, Duh Sveti i Bog Otac je ista Osoba ili je On imao dva oca. Razumijete? Stoga shvaćate!

I ona će roditi dijete,... nazvati ga imenom ISUS,...

... a ovo se dogodilo da se ispuni... rekao po proroku:...

Bog će biti s nama, nazvan Emanuelom, koji jest Bog, Otac, Sin i Duh Sveti u jednom Imenu (Isus Krist) koji čuva ta vrata od pogreške.

33 Prije nekoliko dana u Chicagu, prije udruženja propovjednika Chicaga, šireg Chicaga... Znao sam... Duh Sveti me je probudio usred noći te mi rekao: „Stani uz prozor.“ Rekao je: „Tamo je skupina propovjednika i pripremaju ti doručak.“ Rekao je: „Budi oprezan, okomit će se na tebe po tom pitanju.“

Rekao sam: „Hvala Ti, Gospode.“ Pokazao mi je gdje će biti postavljeno.

I otišao sam i rekao nekim propovjednicima, bratu Carlsonu i bratu Tommyju Hicksu, kako će to biti. Rekao sam: „Mjesto koje ste odredili,

tako neće biti. Bit ćemo na drugom mjestu." Rekao sam gdje će doktor Meade sjediti, kako će ući jedan crnac, sjesti s ove strane i sve o tome.

34 Potom toga jutra, a rekli su... Moj sin mi je rekao, rekao je: „Tata, ideš li onamo i na taj spor?“

I rekao sam: „Neću se raspravljati. Idem pomazan Duhom Svetim, s Riječju Božjom koja će čuvati to prijestolje milosti dokle god je On ondje.“

Dakle, kada smo stigli onamo, prije nego su čak imali priliku išta pitati, Duh Sveti mi je progovorio, rekao: „Sada je trenutak da to kažeš.“

Rekao sam: „Znam zašto ste ovdje.“ I rekao sam: „Dakle, brate Hicks, i ti i brate Carlsons, koji si čelnik Kršćanskih poslovnih ljudi“, rekao sam, „nije li baš sve točno onako kako mi je Duh Sveti rekao prethodno? Da niste dobili tu prostoriju, da ćemo biti ovdje?“ A dobili su je baš toga jutra. I rekao sam: „Sada pogledajte, svi su smješteni baš onako kako je On i rekao da će biti.“ Rekao sam: „Ono s čime mi želite pristupiti je krštenje u Ime Isusa Krista.“

35 I kada smo... Duh Sveti počeo je uzimati Riječ Božju te je otkrivati i tako je tumačiti kada je sva ta skupina propovjednika trojčara sjedila ondje pružajući ruke pod stolom i međusobno se rukujući, a suze im tekle niz obraze. I mislim da njih sedamdeset dvoje dolazi ovamo u ovu crkvu da ih krstim u Ime Isusa Krista.

Prijestolje milosti se čuva, razumijete, Duh Sveti čuva prijestolje milosti. Mi ga moramo čuvati upravo tako... Dopustite da Riječ Božja... ti veliki glasnici koji sjede tamo: Matej, Marko, Luka i Ivan, koji potvrđuju svako djelo tog Novog zavjeta.

I sada, dakle, to je točno ono što sam rekao u prvom dijelu ove jutarnje poruke: držimo to upravo ondje pod zaštitom Evanđelja. Shvaćate li? Razumijete? Držimo to upravo ondje gdje će Ga Evanđelja čuvati.

36 Dakle, nalazimo unutra da su oni čuvali Božje prijestolje milosti u Starom zavjetu, a ondje, Matej, Marko, Luka, Ivan, svi oni. Pa čak je i Lav iz plemena Judina položio Svoj život da bi čuvao to prijestolje milosti, da bi bilo poškropljeno Njegovom vlastitom krvlju. I ondje On stoji ovoga jutra, danas, veliki Pobjednik koji će se spustiti s istoka jednoga dana te ćemo Ga vidjeti.

37 Sada brzo to okrenimo, jer znam da je služba krštenja. Što je ova Knjiga zapečaćena sa sedam Pečata? O, kako velika stvar! Jeste li primijetili kako ovdje kaže: „Bilo je sedam Pečata na naličju Knjige“? To je nešto... O, neka bi nam Bog sada pomogao te nas ohrabrio, a možda vam prije ili kasnije uspijem to objasniti. Pogledajte, ovo nije zapisano u Riječi, zapečaćeno je na naličju Riječi. Knjiga je bila zapečaćena tim sedam Pečata. Cijela tajna knjige zapečaćena je u ovih sedam Pečata. Ovo je

jednostavno žari kroz nju.

Pa, tako je to i s Duhom Svetim. Ne moramo biti neobični, biti drugačiji, biti išta viši; samo se opustite i živite pobožnim životom i jednostavno dopustite Bogu da živi kroz vas. To će žariti za Evanđelje. Razumijete? Ne bljesak, bljesak, koji natjera majmuna da skače na takve stvari, sve što bljeska. Zna, oni uvijek skaču za nečim što je svjetlucavo. Ali žar je nježna, blaga ljupkost Duha Svetoga.

51 Sada iščekujemo to uskrsnuće. Pa, shvaćate li sada? Recite „amen“ ako shvaćate što mislim kad kažem „zalog“. [Zajednica kaže: „Amen!“ - urednik] Bili smo... Znamo da smo prešli iz smrti u Život jer smo uzdignuti. Nismo uzdignuti u sebi, nego smo uzdignuti iznad stvari svijeta da svakoga ljubimo. I Bog ljubi nas i mi to znamo. I promatramo svoje živote i vidimo da to jest Duh Sveti, jer više ne marimo za stvari ovoga svijeta. Razumijete? Eto. Dokle god ljubite svijet ili stvari svijeta, tada ljubav Božja još nije u vama. Razumijete? Ali dokle god ste iznad toga, onda znate da imate svoju baštinu, razumijete, vi ste - na putu ste do svog potpunog otkupljenja.

I, sada, to neće nastupiti, razumijete, dok prvo nismo... Prvo moramo vidjeti Isusa. I kada On dođe, tada ćemo imati tijelo slično Njegovom tijelu i bit ćemo načinjeni poput Njega. U redu.

52 Sada vidimo nešto što je ovdje bilo izgubljeno (jer Biblija tako kaže i u Knjizi je ovdje) što - što nas je otkupilo. Od čega smo otkupljeni? Nečeg što mora da smo izgubili. Prije nego možete biti otkupljeni, nešto mora postojati da nas otkupi natrag. I sva baština koju smo imali, bila je - bila je otkupljena natrag. Onda mora da smo jednom imali nešto što sada nemamo, ali ovaj Jaganjac dolazi otkupiti. Razumijete? Imali smo nešto od čega smo se izgubili.

53 Primijetite sada. Što smo izgubili? Pa, Adamu je bio dan vječni život; dok je jeo sa Stabla imao je vječni život. I primjećujemo ponovno da je Adam bio... baštinio je zemlju. Bio je... poput amaterskog boga nad zemljom. Zemlja je bila njegova. Sve mu je bilo dano, mogao je učiniti s njom što god je htio. Dao joj je ime te je nazvao i činio što god je htio. Uistinu je bio Božji sin.

Dakle, pri padu, Adam je izgubio vlasnički list na nju. Predao ga je Sotoni. Sotona je uzeo vlasnički list. Adam je bio vrlo lijen i nije otkupio svoja prava jer nije ni mogao otkupiti svoja prava. No Sotona, koji mu nije zakoniti vlasnik, ali ga posjeduje, on je bog ove zemlje. Biblija tako kaže. On to posjeduje. Ne zato što on - što on - što ga on uistinu ima zakonito, no posjeduje ga. Shvaćate li to sada? Sotona ga posjeduje, drži ga u svojoj ruci. Smrt je u njegovoj ruci, zemlja je u njegovoj ruci, svijet mu pripada, svaka nacija mu pripada, upravlja i nadzire cijeli svijet i sve u

trči, ovamo na dnu. Dakle, kršćanin se uzdiže malo više od toga, uzdiže se iznad svih tih stvari. To je zalog njegovog spasenja.

47 Dakle, da biste mogli znati kada... što vam vizije čine. Tako mi pomogao, Bog je moj sudac, ne namjeravam nikada imati još jednu. Ako je i imam, zadržat ću je za sebe, razumijete, jer vidim što čini. Ljudi nisu spremni za takvu službu, stoga to morate pustiti, razumijete, vratiti se ovdje. No, ako ikada ponovo dođem na teren, bit ću evanđelist. Ali pogledajte ovdje. Na ovo ovdje, vraćajući se ovamo, ovamo gore, vi uzlazite gore u ovo nebesko ovamo. Živite upravo gore u tim oblastima. Idete iznad svega što bi čovjek mogao zamisliti, iznad svih tih stvari. I to vas dovodi u ta prostranstva.

48 Ali vidite, sada po Duhu Svetome imamo zalog naše baštine jer smo uzdignuti iznad stvari svijeta, a putujemo zajedno s tim svijetom, no iznad smo svijeta. O brate Neville, neka Bog bude milostiv i podari Crkvi živoga Boga...

Ako ikada dođemo do mjesta da mislimo da je crkva, predivna crkva, da se nastojimo uspoređivati sa stvarima svijeta. Nastojimo imati bolji košarkaški tim od njih. Moramo imati bolju zgradu. Moramo imati bolje kartaške igre. Moramo imati bolje ovo, ono ili to. Pa kako Ga ikad možemo usporediti s glamurom i blještavilom svijeta? Nismo... Evanđelje nije bljesak, Ono je žar. Postoji razlika između bljeska i žara.

49 Razumijete, mi samo idemo uokolo, kako sam i rekao, vučemo jedan - jedan leš iz jedne mrtvačnice u drugu, izmjenjujemo članove i takvo što. Pa kakva nam korist od toga? A nastojimo načiniti blistavim: velike lijepe zvonike, velike ogromne lijepe prostorijske. Moramo imati bolju od Metodističke ili bolju od Baptističke i svi se mi nastojimo natjecati s Katoličkom te organiziramo kartaške igre i zabave i jušne večere i proslave i sve.

Crkva se nikad ne može usporediti sa svijetom. Kako se možete vi ili vaša crkvena proslava ikad usporediti s masonskom ložom ili - ili ikim od tih ljudi koji znaju zabaviti? To je njihov teritorij. Ne pokušavajte prijeći na njihov teritorij.

50 Ali mi imamo Nešto što oni nemaju! Imamo Isusa. Nek oni dođu ovamo ako žele nešto. Ostanite u Kristu. Mi imamo Isusa. Oni neće...ne mogu imati Isusa dok ne dođu ovamo. A kada mi prijeđemo tamo, izvan smo Njegovog teritorija.

Ne pokušavajte bljeskati. Žarite! I ako ne možete žariti, morate dopustiti Njemu da žari kroz vas. Razumijete?

Mala krijesnica ne žari zato što želi žariti; nešto je unutar nje što žari, zbog toga žari. To je u njoj samoj, ona to sama čini, nešto unutar nje

jedno od najvećih poglavlja u cijeloj knjizi Otkrivenja. Pogledajte:

I vidjeh u desnici onoga koji sjedi na prijestolju knjigu ispisanu iznutra i... ispisanu iznutra (Ispisana iznutra, to je ono što čitamo ovoga jutra.) i... naličju, zapečaćenu sa sedam pečata.

Izvan Biblije, što Biblija niti ne spominje, zapečaćeno je ovdje unutra sa sedam Pečata: Božje tajne.

38 Dakle, što je to? Primijetite sada. Pečat predstavlja završen proizvod, nešto što je već testirano, dokazano i potom zapečaćeno. Gdje je... Sada imamo zalog našega spasenja budući da smo zapečaćeni Duhom Svetim. To je zalog našega spasenja.

Vratimo se samo trenutak. Imam ovdje zapisan citat Pisma, nekoliko njih, ja ne... neću imati vremena sve ih iznijeti. Ali vratimo se Efežanima, samo trenutak, i pročitajmo... u 1. poglavlju Efežanima, tako da biste mogli shvatiti pravo značenje.

Pavao, apostol Isusa Krista voljom Božjom, svetima koji su u Efezu...

I, zapamtite, Ivan je uputio ovo pismo Efežanima, Efezu i vjernima u Kristu, onima kojima je Pavao bio propovijedao i odgajao, hranio Evanđeljem. Razumijete?

... Efezu i vjernima u Kristu...

To su oni koji su već u Kristu. Kako dospijevamo u Krista? „Jednim Duhom svi smo kršteni u jedno Tijelo“, koje jest Tijelo Kristovo.

39 Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i... Gospodina Isusa Krista.

Neka je blagoslovljen Bog i Otac našega Gospodina Isusa Krista, koji nas je blagoslovio svakim duhovnim blagoslovom u nebeskim predjelima u Kristu,

Razmislite o tome sada! On nas je blagoslovio svakom nebeskom milošću, blagoslovima, kako se okupljamo zajedno u Kristu Isusu (kao vjernici, izabrana Crkva, pozvani vani, odvojeni). Zapečatio nas je Svojim Duhom Svetim i sada nam otkriva sve te stvari koje nam predstoje u budućnosti. Sada smo došli do sedam Pečata.

Kao što nas je u njemu i izabrao prije utemeljenja svijeta da budemo sveti i bespriječni... u ljubavi,

predodredivši nas za posinjenje po Isusu Kristu za sebe, u skladu s dobrohotnošću Svoje vlastite volje...

Kakva je ovo predivna misao!

40 Pročitajmo malo dalje samo trenutak. Želim doći ovdje, pogotovo do 12. stiha, i 13., 14.:

Da budemo na hvalu njegove slave mi koji smo se već prije pouzdali u Njega.

U kojega ste se pouzdali i vi, nakon što ste čuli riječ istine, evanđelje svoga spasenja, u kojemu ste...nakon što ste povjerovali, i zapečaćeni svetim Duhom obećanja,

„Nakon što ste povjerovali.” O, brate baptista, kako možeš reći da To nije tako? Kažeš li da primaš Duha Svetoga kada povjeruješ? Rečeno je: „Nakon što ste povjerovali, i zapečaćeni svetim Duhom obećanja.” Primijetite:

Koji je zalog naše baštine sve do otkupljenja stečevine, na hvalu slave njegove.

41 Dakle, onda vidimo da pečat znači da je to Bogu završena stvar, već riješena. I svaki je vjernik zapečaćen tim obećanjem od samog početka jer smo prije utemeljenja svijeta bili predodređeni za posinjenje. Prije nego li je svijet uopće nastao! O, kakva nada. Zbog toga počivamo čvrsto i pouzdano. Sidro duše koja nije bacana ovamo i onamo, nego usidrena u Kristu, nada koja je pouzdana. „Predodredio nas prije utemeljenja svijeta za posinjenje po Isus Kristu.” O, kako predivno! Volim to: „završeno djelo” Bogu.

42 Sada mi dopustite samo da vam citiram još jedan citat Pisma. „Sve koje je predvidio, On je pozvao, sve koje je pozvao, On je opravdao, sve koje je opravdao, On je proslavio.” Od samoga početka Bog je u svom velikom beskonačnom umu predvidio Svoju Crkvu i predodredio je za posinjenje po Isusu Kristu kako bi im dao vječni život na završetku doba. Kakva predivna stvar! Brate Neville, od toga se jednostavno osjećam puno bolje. Zar ti ne? O, da. Posinjenje po krvi Isusa Krista!

43 Primijetite sada dok nastavljamo. Dakle, znamo da je završ-... Predodređeni smo s Jaganjcem. Duh Sveti je naš Pečat. Zalog znači „još ima doći”. Sada imamo samo zalog Toga. Zalog je samo predujam (O, kako predivno!), samo predujam koji ga čuva i osigurava i usidruje tako da ga nitko drugi ne može dotaknuti. To je zalog našeg posinjenja. Amen. Duh Sveti je sada Božji zalog u našim srcima (pečat), posinjenje koje nas čeka na kraju puta. Sinove i kćeri Božje!

44 Okrenimo brzo još jedan citat Pisma, zapisao sam ga ovdje na ovoj drugoj stranici. Rimljanima 8, 22, mislim da je predivan. Dakle, u jučerašnjem proučavanju ovdje sam zapisao nekoliko citata Pisma koje bih volio spomenuti.

... znamo da - znamo da cjelokupno Stvorenje uzdiše i muči se u porođajnim bolima sve do sada.

Ali ne samo ono, nego i mi koji imamo prve plodove Duha: i mi sami

u sebi uzdišemo iščekujući posinjenje, to jest otkupljenje naših tijela.

O, shvaćate li to? „Cijelo Stvorenje uzdiše”, rekao je Pavao. Sve uzdiše. Pogledajte stabla kako se bore. Pogledajte cvijeće kako se bori za život, samo da bi ih mraz uništio. Pogledajte stabla kako se bore ispružiti svoje grane da bi pjevali slavu Bogu. Razumijete? Sve, cijela priroda, sve životinje, sve ptice kako brze odlete od neprijatelja i pobjegnu, sve uzdiše. „I mi sami”, rekao je Pavao, „uzdišemo također s njima, jer iščekujemo otkupljenje svoga tijela.”

45 Ali sada! Sada! Uzdisali su sve te godine do sada! Sada imamo zalog naše baštine! O! Što imamo? Imamo dokaz da Bog živi. Imamo dokaz da je Bog s nama. Imamo dokaz da nas Bog nije ostavio, da smo mi Njegovi i On je naš, jer mi (u svojim tijelima), sada smo šator Duha Svetoga Božjega koji kliče: „Abba, Oče.” I ne postoji ništa što bi ga ikad moglo oduzeti. Usidreni smo u Kristu.

Dakle, stabla ga nemaju, priroda ga nema, ali ipak i dalje uzdišemo s njima jer još uvijek nismo primili puninu našeg posinjenja. Ali imamo njegov zalog, da smo se podignuti iznad stvari svijeta te sada postali sinovima i kćerima Božjim. Kakvi bismo mi ljudi trebali biti? O, kada razmislimo o tome! Razmislite o tome!

Sada imamo zalog, naš duh uzdiše za potpunim posinjenjem, ali sada imamo njegov zalog. Kada primimo Duha Svetoga, to je zalog našeg potpunog posinjenja ili potpunog spasenja. O, kako predivno! Baš to volim. U redu.

46 Mi iščekujemo puninu posinjenja. Kada će se to dogoditi? Za prvog uskrsnuća. Tada će se naša tijela preobraziti iz ovih zlih stvorenja koja jesmo te ćemo imati tijelo slično Njegovom vlastitom proslavljenom tijelu: „Jer ćemo Ga vidjeti kao što On jest i bit ćemo poput Njega.” Kada se On pojavi i mi se pojavljujemo nalik Njemu. Imat ćemo tijelo slično Njegovom, slavno proslavljeno tijelo, i sve će životne kušnje i borbe iščeznut u maglici te se raspršiti i više ih nikad neće biti.

A u ovim zemaljskim šatorima u kojima sada uzdišemo, mi iščekujemo taj zalog - taj zalog... potpunog spasenja da nastupi u svojoj punini. Ali sada u ovim šatorima od gline imamo Nešto što nam govori da smo se toliko uzdigli. Amen. Što je zalog? To je mali predujam koji ga čuva, brate Dauch. To je zalog. Dakle, nekoć kada smo voljeli stvari ovoga svijeta, nekoć kada smo grijeshili i išli uokolo čineći stvari svijeta te nismo marili za Boga, bili smo otuđeni od Njega, bez Boga, bez Krista, u svijetu; sada je Bog poslao Svoga Duha Svetog i time smo uzdignuti iznad tih stvari. Sada imamo zalog da znamo da smo prešli iz smrti u Život. Amen!

Evo kako samo to nastojao ovako pokazati. Evo gdje običan grješnik